

Valdo Randpere ja Eda-Ines Etti Vanemuise kontserdimajas otsimas Eesti lemmiklaulu. “Eesti muld ja Eesti süda” saavutas teise koha.

dud. Nõukogude Eestis algatati kriminaalasi kodumaa reetmise paragrahvi alusel. Karistuseks selle kuriteo eest oluks surmanuhtlus. Seetõttu oleme nüüd üles märgitud ka okupatsioonimuuseumi represseeritute kaustas,” jutustab ta.

VÕIMALUSTEST TULVIL IT-SEKTOR

Kuigi aastaid 1984–1986, kui nad abikaasaga Eestisse jäänud tütre tagasisaamise eest võitlesid, meenutab mees kui oma elu raskeimaid, veeres Rootsis põgenenud Randpere karjäär ülesmäge. Töö arenevas IT-sektoris pakkus väljakutseid. Uuel alal polnud kogunud inimesi kuskilt võtta ja meelsasti palgati ka välismaalasi.

“Mäletan, et mul oli kahe disketipesaga Apple. Sellel oli pisike roheline ekraan, mis meenutas seasilma. Tol ajal oli see tehnika tiptase,” kirjeldab Randpere esimesi aastaid, kui turule ilmusid personaalarvutid.

Esiotsa tuli hakkama saada lihtsa müügitööga. “Müüsin 1986. aastal IT-ajakirjas kuulutusi. Siis kutsus üks klient mind enda juurde tööle. Peagi järgnes veel üks töökohavahetus – liikusin Nordicusse tootejuhi positsioonile. Sealt sai juba areneda ja karjääri mõttes oli see ving. Juhtisin ettevõttes divisjoni, seejärel tõusin turundusdirektoriks ja 1995. aastal juba tegevjuhiks,” räägib Randpere. “Töö oli tore, teenistus hea ja töökaaslased vahvad. Õppisin

• Töö arenevas • IT-sektoris • pakkus • väljakutseid.

inimestega käituma, aega planeerima ja sain jälgi-da, kuidas IT-sektor kasvab.”

1990. algusaastatel veetis Valdo Randpere Eestis vaid suved. “Põnev töö, kinnisvara ja muud säära-sed asjad muutsid Rootsis paikseks,” nendib ta. “Sa-mas tulid ühel hetkel muutused, sest firma vahetas omanikku. Firma müüki Rootsi investeerimisfirma-le hoiti esialgu salajas, et töötajaid mitte ärevusse ajada, ent see tegi minu kui juhi olukorra keeruli-seks. Uus omanik küll soovis, et jääksin, ent otsus-tasin siiski Eestisse naasta.”

Selleks ajaks oli Valdo Randpere abielu Leilaga purunenud ja mehele oli tekkinud uus pere.

“Kui aastatel 1996 ja 1998 sündisid lapsed, siis mõtlesin selle üle, kus nad peaksid kasvama. Mo-ment koju tulemiseks oli õige. Nii on lapsed sün-dinud Rootsis, aga kasvanud siin. Eks nad lähe-

vad lõpuks ülikooli ja võib-olla käivad vahepeal Eestist ära, aga loodan, et nad tulevad ikka taga-si,” lausub mees.

Lõplikult otsustas Randpere koju pöörduda 1998. aastal. “Kaalusin tööd nii Tartu Õlletehases kui ka ühes IT-firmas, ent IBMi pakkumine oli superhea ja selle kasuks ma otsustasingi,” nendib ta. “Usku-sin sellesse ettevõttesse ja tema positsiooni, tõesti oli põnev asju üles ehitada.”

Üheteistkümne IBMis töötatud aasta sisse mah-tusid ettevõtte kiire kasv ja struktuurilised muutu-sed, mis kaudselt tingisid Randpere lahkumisotsuse.

“Algul kuulusime Põhjamaade divisjoni. Niiviisi sai Soomest vajadusel ruttu spetsialiste kaasata. On ju teenuse müümise eeldus, et olemas on ini-mesed, kes saavad teenuse pakkumisega hakka-ma,” märgib Randpere.

“Vaid 70kilomeetrine vahemaa ja ühine raama-tupidamine tegid asjaajamise lihtsaks. Kui aga Eesti IBM liikus Rumeenia peakontori alla, tekkis büro-kratiamasin, mis lõhkus seda, mille olime saavu-tanud. Tööl kulus aeg klientidega kohtumise ase-mel raporteerimisele ja see polnud asi, milleks sin-na olin läinud. Lihtsam on töötada inimestega, kes tunnevad kohalikku turgu. 11 aastat ühes ettevõt-tes on ju pikk aeg ja vajasin muutust. Kui nii mõel-da, siis kahes viimases ettevõttes töötasingi kokku kaksikümmend aastat,” räägib ta.